

प्रतापनः, पुं, (प्रवापयतीति । प्र + तप् + णिच् + ल्युट् ।) नरकविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
 स च कुम्भीपाकः । इति श्रीभागवतम् ॥ (केश-
 दायके, चि । यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ३६ अध्याये ।
 “रुद्रकोपाभिसम्भूतः सर्वभूतप्रतापनः ॥”)
 प्रतापसः, पुं, (प्रतापं चक्षुस्तेजः स्यति नाशय-
 तीति । सो + कः ।) शुक्लार्कवृक्षः । इत्यमरः ।
 २ । ४ । ८१ ॥ (यथा, भावप्रकाशे ।
 “श्वेताको गणरूपः स्यान्नन्दारो वसुकोऽपि च ।
 श्वेतपुष्पो सदापुष्पः सवाणार्कः प्रतापसः ॥”
 प्रकटस्तापसश्च ॥)
 प्रतारकः, चि, (प्रतारयतीति । प्र + तृ + णिच् +
 ल्युट् ।) वक्षकः । धूर्तः । यथा । यो यस्य
 प्रतारकः स तस्याध्यापकः ॥ (यथा च ब्रह्मवैवर्ते
 प्रकृतिखण्डे २७ अध्याये ।
 “श्वन्नास्तीति वार्हो यो भिष्यावार्हो प्रतारकः ।
 देवदेवो गुरुदेवो स गोहृत्वा लभेद्भुवम् ॥”)
 प्रतारणं, स्त्री, (प्र + टृ + णिच् + भावे ल्युट् ।)
 प्रतारणा । तत्पर्यायः । वक्षनम् २ खलौकम् ३
 अभिसन्धानम् ४ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४३ ॥
 (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । १५७ ।
 “रुदे दामोदरीये यत्तस्यासीत् खलतं पुरम् ।
 सेतुना तेन तन्नेच्छत् कर्तुं सोऽभ्यःप्रता-
 रणम् ॥”)
 प्रतारणा, स्त्री, (प्र + टृ + णिच् + युच् । टाप् ।)
 वक्षना । यथा,—
 “यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदेकेन कर्मणा ।
 उपास्यतां कलौ कल्पलता देवी प्रतारणा ॥”
 इत्युद्भटः ॥
 प्रतारितः, चि, (प्र + टृ + णिच् + क्त ।) कृत-
 प्रतारणः । तत्पर्यायः । अंसितः २ । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 प्रति, य, (प्रथते इति । प्रथ विख्यातौ + बाहु-
 लकात् इति ।) विश्रुतपसर्गान्तगतपञ्चदशो-
 पसर्गः । वोपदेवेनास्य मिश्रज्ञा कृता । अस्त्रार्पाः ।
 प्रतिनिधिः । मुख्यसङ्ग्रहः । यथा प्रद्युम्नः केश-
 वात् प्रति । वीर्या । प्यामुनिच्छा । यथा वृक्षं
 वृक्षं प्रति सिञ्चति ॥ लक्षणम् । चिह्नम् । यथा
 वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युत् ॥ इत्यभूताख्यानम् ।
 कथञ्चित् प्रकारमापन्नं इत्यभूतं तस्याख्यानम् ।
 यथा साधुर्विप्रो मातरं प्रति ॥ भागः । स्त्रीक्रिय-
 माणोऽश्वः । यथा हरं प्रति हलाहलम् ॥
 प्रतिदानम् । गृहीतस्य प्रतिदानम् । यथा भक्तेः
 प्रत्यन्तं श्रमोः । निवेद्यः प्रति मावान् यच्छति ।
 तिलान् गृहीत्वा मावान् ददातीत्यर्थः ॥ स्तोकम् ।
 अख्यम् । यथा । शाकप्रति रूपप्रति । चिपः ।
 निश्चयः । इत्यमरभरतमेदिनीकाराः ॥ आहतिः ।
 प्रशस्तिः । विरोधः । समाधिः । इति सुम्बोध-
 टीकायां दुर्गादायः ॥ अभिसुखम् । स्वभावः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रतिकः, चि, कार्वाण्येन ज्ञीतः । “कार्वाण्यङ्गि-
 ण् नृ वक्तव्यः प्रतारदेशश्च वा ।” ५ । १ । २५ ।

इत्यस्य वार्तिकोक्ता टिटन् । कार्वाण्यधिकः ।
 इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 प्रतिकर्म, [नृ] ज्ञो, (प्रत्यङ्गं प्रतिख्यातं वा
 कर्म । शाकपार्थिवादिवत् समासः ।) प्रसा-
 धनम् । वेशः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥ (यथा,
 माघे । ५ । २७ ।
 “आस्तीर्णतत्परचित्तावसथः क्षणेन
 वेश्याजनः कृतनवप्रतिकर्मकायः ॥”
 प्रतीकारः । यथा, महाभारते । ४ । ५६ । १८ ।
 “उचिताः स्त्रो वने वासं प्रतिकर्मचिकीर्षवः ।
 कोपं नाहंसि नः कर्तुं सदा समरदुर्जय ! ॥”
 अङ्गसंस्कारः । इति कचिदमरे । २ । ६ । १२१ ॥
 प्रतिकायः, पुं, (प्रतिगतः कायो यच् ।) शर-
 यम् । प्रतिरूपकम् । इति जटाधरः ॥
 प्रतिकारः, पुं, (प्रति + कृ + घञ् ।) प्रतीकारः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ८ । ४० ।
 “प्रतिकारविधानमायुधः
 सति श्रेष्ठे हि फलाय कल्पते ॥”)
 प्रतिकाशः, चि, (प्रति + काश + घञ् ।) प्रती-
 काशः । इत्यमरटीकायां भातुदीक्षितः ॥
 प्रतिकासः, चि, (प्रति + कास + घञ् ।) प्रती-
 काशः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
 प्रतिकूपः, पुं, (प्रतिरूपः कूपः ।) परिखा । इति
 हारावली । १७४ ॥
 प्रतिकूलं, चि, (प्रतीपं कूलादिति ।) अनुरूपम् ।
 विपक्षः । तत्पर्यायः । प्रसयम् २ अपसयम् ३
 अपहृत् ४ । प्रतीपम् । इत्यमरः । ३ । १ । ८४ ॥
 (यथा, मनुः । ६ । २७५ ।
 “राज्ञः कोषापहृत्तं च प्रतिकूलेषु च स्थितान् ।
 घातयेद्दिविधैर्दृष्टैरौघैरास्त्रैः प्रजापकान् ॥”)
 प्रतिकृतिः, स्त्री, (प्रकृता कृतिः ।) प्रतिमा । इत्य-
 मरः । १२ । १०३६ ॥ प्रतिनिधिः । (यथा, रघुः । ८ । २१ ।
 “तेनाद्यौ परिगमिताः समाः कथञ्चित्
 बालत्वादवितथस्मृतं स्वनोः ।
 सादृश्यप्रतिज्ञातिदर्शनैः प्रियायाः
 स्वप्नेषु चानिकसमागमोत्सवैश्च ॥”
 प्रति + कृ + भावे क्तिन् ।) प्रतिकारः । इति
 मेदिनी । ते, २१० ॥ (यथा, हरिवंशे । २५७ । २३ ।
 “शृङ्गध्वं देवताः सन्त्याः शत्रुप्रतिकृतिं पराम् ।
 अवस्था दानवाः सर्वे ऋते शङ्करमथयम् ॥”)
 प्रतिकृतं, चि, (प्रति कथ्यते स्मेति । प्रति + कृ +
 क्तः ।) गङ्गम् । हिराट्टपाकवर्धितम् । इति
 मेदिनी । टे, ६४ ॥
 प्रतिचयं, य, (चयं चयं प्रति ।) पौनःपुन्यम् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारः । ५ । १० ।
 “प्रतिचयं सा कृतरोमविक्रियां
 वताय मौञ्जीं निगुण्यां वभार याम् ।
 अकारि तत्पूर्वनिबद्धया तया
 सरागमस्या रश्मानुशास्यदम् ॥”)
 प्रतिचयः, पुं, (प्रतिचिद्योति हि नस्ति विपक्षा-
 दीनिति । प्रति + चि + अच् ।) रचकः । इति
 शब्दरत्नावली ॥

प्रतिचिप्रः, चि, (प्रतिचिप्यते स्मेति । प्रति +
 चिप + क्तः ।) वारितः । प्रेषितः । इति
 मेदिनी । ते, २०५ ॥ अधिचिप्रः । इत्यमरः ।
 ३ । १ । ४२ ॥ “हे कृताधिचिपे । सङ्ख्या पर-
 गुणं प्रति दुर्लभचनमधिचिपे; अधिचिप्यते स्म
 अधिचिप्रः क्तः एवं प्रतिचिप्रः । कस्यचित्
 श्रौत्यादिकं प्रति सङ्ख्यामानेन दुर्लभचनमधिचिपे;
 स यस्य कृतः सोऽधिचिप्रः । इति सुकृटोऽपि ।
 केचित्तु । हे प्रेषिते । आहूय प्रेषितो यस्तु
 प्रतिचिप्रः स उच्यते । इति ह्यण्दासः ।
 इत्याहुः ।” इति भरतः ॥
 प्रतिगतं, स्त्री, (प्रतिसुखं गतं गमनम् ।) पश्चि-
 गतिविशेषः । यथा,—
 “गतागतप्रतिगतस्यतादाश्च पश्चिणाम् ।
 गतिभेदाः पश्चिग्रहं कुलायो नोऽमस्त्रियाम् ॥”
 इति जटाधरः ॥
 (प्रति + गम + कर्त्तरि क्तः । प्रतिघाते, चि ॥)
 प्रतियहः, पुं, (प्रतियह्यमिति । प्रति + यह +
 “ग्रहट्टनिश्चिगमश्च ।” ३ । ३ । ५८ । इति
 भावे अप् ।) खीकरणम् । सेच्यष्टम् । (प्रति-
 यह्नाति निष्ठीवनादिकमिति । प्रति + यह +
 “विभावा यहः ।” ३ । १ । १४३ । इति पक्षे
 अच् ।) पतद्यहः । (प्रतियह्यते इति । प्रति
 + यह + अप् ।) दिनेभ्यो विधिवदेयम् । तद्-
 यहः । यहभेदः । इति मेदिनी । हे, ३१ ॥ * ॥
 प्राच्यग्यार्थः प्रतियह्यार्थः । यथा,—
 “प्रतियह्यानिता विप्रं चन्द्रिये शस्त्रनिर्जिताः ।
 वैश्वे न्यायानिताच्चार्याः शूत्रे शूद्रयानिताः ॥”
 अयाचितप्रतियह्ये दोषाभावो यथा,—
 “अयाचितोपपन्ने तु नास्ति दोषः प्रतियह्ये ।
 अन्तर्तं तं विदुर्हं वास्तस्मात्तन्नेव निर्गुदेत् ॥ * ॥
 गुरुभृत्याञ्चोऽपि ह्यौघैरर्चयन् देवतातिथौ ।
 सर्वतः प्रतियह्यीयात् न तु हृष्येत् स्वयं ततः ॥
 साधुतः प्रतियह्यीयादधवासाधुतो हिजः ।
 शुभवानल्पदोषश्च निर्गुणो हि निम्नज्जतिः ॥
 एवं तत्करट्टत्ता वा कृत्वा भरयमात्मनः ।
 कुर्वादिशुद्धिं परतः प्रायश्चित्तं हिजोत्तमः ॥”
 इति गारुडे २१५ अध्यायः ॥ * ॥
 तीर्थे प्रतियह्यनिषेधो यथा,—
 “सुवर्णमथ युक्तात्मा तथैवाभ्यप्रतियह्यम् ।
 स्वकार्यं पित्रकार्यं वा देवताभ्यर्चनेऽपि वा ॥
 निष्कलं तस्य तत्तीर्थं यावत्सहजमनुते ।
 अतस्तीर्थे न गच्छीयात् पुण्येन्यायतनेषु च ॥”
 इति कौर्मि ३३ अध्यायः ॥ * ॥
 राजादितः प्रतियह्यनिषेधो यथा,—
 “न राज्ञः प्रतियह्यीयान् शूद्रपतितादपि ।
 न चान्यस्मादशक्तश्च निन्दितान् वर्जयेद्-
 बुधः ॥”
 इति कौर्मि उपविभागे १५ अध्यायः ॥ * ॥
 विद्यारहितस्य प्रतियह्यनिषेधो यथा,—
 “हेम भूमिं तिलान् गात्रं अविविधानाददाति यः ।
 भस्मीभवति सोऽज्ञाय दातुः स्यान्निष्कलश्च तत् ॥